

ligger for Danmark i Forhold til Udlandet, maa man regne med, at det fortsat vil gaa ned ad Bakke, medmindre virksomme Foranstaltninger bliver truffet. Regeringen har i sin almindelige økonomiske Politik fejlet, som den fejlede i sin Bedømmelse af Forholdene i Rusland, og naar nu Regeringen ved at søge Traktaten med Rusland gennemført erkender dette, skal den ikke fra vor Side høste nogen Bebrejdelse derfor, vi vil blot appellere til den og opfordre den til at gaa videre for i Tide at faa Forholdene vendt til det bedre. Thi en Gang maa vi sætte Foden imod og prøve paa at faa Pilen vendt, saaledes at vi ikke fortsat skal se, at det gaar ned ad Bakke for os. Det, der nemlig gaar for sig, er, at Nationen tager paa Borg Maaned efter Maaned, og vi ved med Sikkerhed, at hvad vi tager paa Borg, kommer vi før eller senere til at betale, vi bruger Maaned for Maaned mere, end vi selv er i Stand til at tilvejebringe, og vi ved, at vi skal tilbagebetale det, og vi ved, at Tilbagebetalingen efter al Sandsynlighed vil komme til at foregaa under økonomiske Vilkaar, der bliver værre end dem, vi levede under, da vi gjorde Gælden. En overmaade stor Del af de Varer, der købes i Udlandet, er Varer, som det danske Folk kunde undvære, ja, som i sig selv er af den Beskaffenhed, at de fordrer nye Indkøb i Udlandet af andre Varer, som er overflødige. Vort Luksusforbrug er langt over det, som Nationens Evner tilsiger os at bruge, og jeg mener, at en Fortsættelse af den Politik, som vi nu i flere Aar har ført paa dette Omraade, vil bringe Danmark Ulykke. Det er jo ikke nok med, at Gælden skal tilbagebetales, den skal ogsaa forrentes, og naar man nu ved, at vor faste Gæld til Udlandet beløber sig til ca. 950 Mill. Kr., vil man kunne danne sig et nogenlunde sikkert Skøn over, hvad det betyder at forrente Gælden til Udlandet. Og Dyrtiden øges ved den Inflation, man stadig har her i Landet, takket være Nationalbankens saare uheldige Politik. Kronens Fald er en Følge deraf, en direkte Følge tillige af, at vi køber mere i Udlandet, end vi er i Stand til at betale med det, som vi faar for vore Eksportvarer. Ogsaa af den Grund er det naturligvis af saare stor Betydning, at vi kan komme i Forbindelse med et stort Land, som baade trænger til Varer og trænger til at eksportere Varer, saaledes at vor Import forhaabentlig kan ske til billigere Priser end hidtil og vor Eksport kan komme til at foregaa i videre Omfang end hidtil. Na-

tionalbanken har gjort et Tilløb til at stabilisere Kronen, et Tilløb, som efter min Opfattelse paa Forhaand maatte siges at blive til ingenting. Nationalbankens Diskontoforhøjelse fra 5 til 6 pCt. har saaledes bragt visse Erhverv i Vanskeligheder, og Byggeriet her i Danmark er blevet kostbarere, end det var i Forvejen, og vanskeligt at financiere, fordi Diskontoen er forhøjet. Jeg synes, at man paa Forhaand kunde sige sig selv, at en Diskontoforhøjelse fra 5 til 6 pCt. kun vilde bringe os Gene. Hvis man ved en Diskontopolitik vilde dæmme op for Eksporten, og det var det, man tilsigtede, at begrænse Befolkningens Forbrug af visse Varer, kunde man sige sig selv, at man maatte træffe ganske andre Forholdsregler end den, her var Tale om, en Diskontoforhøjelse fra 5 til 6 pCt. Men man veg selvfølgelig tilbage fra at gaa til en højere Diskonto, fordi man med Sikkerhed kunde udregne, at en stor Del af vort Erhvervsliv under en højere Diskonto vilde være stillet under saadanne Vilkaar, at vi vilde faa forøget Arbejdsløshed. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Stats- og Finansminister har billigt Nationalbankens Diskontoforhøjelse, ellers vilde den vel ikke have fundet Sted, den er altsaa for saa vidt et Led i Regeringens Politik, men den har ikke bragt Landet nogen Fordel, i hvert Fald ikke nogen synlig Fordel. Man kan naturligvis sige, at hvis vi ikke havde forhøjet Diskontoen fra 5 til 6 pCt., vilde Kronekursen nu have været lavere, man kan sige det, men man kan ikke bevise det, men der er Gran af Sandhed i Paastanden. Det faktiske Forhold er imidlertid dette, at Diskontoforhøjelsen ikke har bragt os til Stabilisering af Kronens Værdi, den har været i fortsat Dalen ned efter siden. Hvis Regeringen fortsætter et Aar endnu med den Politik, den hidtil har ført paa det økonomiske Omraade, og ikke gør noget udover dette, som den her er i Færd med at gøre, at skaffe Handelsoverenskomst med Rusland, stiller Regeringen sin Efterfølger i en saadan Situation, at det næsten bliver umuligt for denne at rette Forholdene op igen. Derfor henvender jeg mig paa mit Partis Vegne til Statsministeren og spørger ham, om han ikke har i Sinde at træffe videre Foranstaltninger til vore økonomiske Forholds og vor Handelsbalances Bedring, end der her er Tale om ved denne Traktat. Jeg maa i denne Forbindelse sige, at jeg synes ikke, Situationen i og for sig er haabløs. Den burde i alt Fald ikke være det. Vor Eksport af Landbrugsvarer har end-